

Titel: Kapitel XIII.

Citation: "Kapitel XIII.", i *1901/1902: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r09-shoot-chptrd1e2890.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XIII.

Den tvungne Forligsprøve.

§ 139.

Grenstand for tvungen Forligsmægling ere alle borgerlige Domssager i første Instans. Dog er Forligsprøve ej fornøden:

- 1) naar Modfordringer gøres gældende, om endog selvstændig Dom for dem paastaas;
- 2) i Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve (Kap. XXV);
- 3) naar offentlig Indstævning finder Sted.

§ 140.

I Underretssager foregaar Forligsmæglingen offentlig ved Retten, hvor Doms- sagen behandles, medmindre Sagen henhører til dem, i hvilke den ved Lov 10de Maj

1,854 §§ 65 ff., jfr. Pl. 6te September 1828, og Lov 4de Marts 1857 § 8 anordnede Forligsmægling for Mægleren i Tyendesager skal finde Sted.

§ 141.

I Landsretssager foregaar Forligsmæglingen offentlig ved Underretten i den Kreds, hvor Sagen, saafremt den havde været Underretssag, i Medfør af Bestemmelserne i Kap. II skulde eller kunde have været anlagt. Sagen berammes af Underretten til Foretagelse ved Paategning paa Forligsklagen, og denne forkyndes efter de for Forkyndelse af Stævning gældende Regler og med det i § 275 bestemte Varsel.

Naar Indklagede trods lovlige Indkaldelse ikke møder eller lader møde, kan der efter Klagerens Begæring gives Udeblivelsesdom, jfr. §§ 204 og 222—224, saafremt Klagen er affattet overensstemmende med de i § 273, 2det Stykke, 1ste Punktum, givne Regler. Udebliver Klageren, afvises Sagen; Retten kan efter den mødte Indklagedes Begæring tilkende denne Erstatning for forgæves Møde.

§ 142.

Parterne skulle give Møde til Forligsmæglingen og skulle indfinde sig personlig, medmindre de have lovligt Forfald eller bo uden for Underretskredsen, i hvilke Tilfælde de ere berettigede til at lade møde for sig ved en

uberygtet og myndig Fuldmægtig. Undlader Indklagede modvilligt at give Møde til Forligsmægling, bliver han ved Dommen i Sagen at ikende Bøde efter § 126 og kan, selv om han vinder Sagen, ikke faa sig tilkendt Processens Omkostninger i 1ste Instans. Det samme gælder, naar nogen af Parterne, der har mødt ved Fuldmægtig, ikke efter Modpartens Opfordring godtgør at have været berettiget hertil.

Bestemmelserne i Lov 10de Maj 1854 §§ 65—70 og 75—76 vedblive at gælde.

§ 143.

Selv om der ikke fremsættes Formalitetsindsigelser, hentede fra Mangler ved Forligsmæglingen, har Retten i de i § 141 nævnte Sager, forinden Domsforhandlingen berammes, af egen Drift at undersøge, om Sagen har været for Underretten til Forligsmægling. Findes dette ikke at være Tilfældet, bliver Sagen at afvise eller efter Rettens nærmere Bestemmelse at udsætte, for at behørig Forligsmægling kan finde Sted.

Forligsklagens Indhold er ikke til Hinder for en senere Udvidelse eller Forandring af Søgsmålsgrunde eller Paastande.

§ 144.

Spørgsmaal om Gyldigheden af indgaaede Forlig henhøre under Afgørelse ved Retterne i 1ste Instans, jfr. ogsaa § 330. Dog maa Indsigelser mod Retsforlig gøres gældende ved Kære, naar de støttes paa Fejl ved Rettens Handlinger.

Forelagte Lovforslag m. m. 139